

Arrest

nr. 294 387 van 19 september 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 25 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 augustus 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. DETHIER *loco* advocaat G. GASPART en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Colombiaanse nationaliteit te bezitten en België te zijn binnengekomen op 27 april 2022, dient op 29 april 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 3 juni 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker wordt gehoord op 16 februari 2023.

1.3. Op 21 maart 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de

subsidiare beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die, die aangetekend wordt verstuurd op 22 maart 2023 en luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, V.N.M., verklaarde de Colombiaanse nationaliteit te bezitten. U werd geboren op 8 september 1984 in Villavicencio in het Colombiaanse departement Meta. Daar groeide u op en woonde u het grootste deel van uw leven samen met uw familie. In 2009 werd u vader van een dochter, die tot op heden bij haar moeder in Villavicencio verblijft. Na uw middelbare studies schreef u zich in bij de politieacademie. U voltooide met succes de politiestudies en ging vervolgens aan de slag als politieambtenaar.

In 2015 werd u samen met enkele collega's van de politie gearresteerd op verdenking van drugshandel. Daaropvolgend kreeg u door het openbaar ministerie een akkoord aangeboden, in ruil voor aanzienlijke strafvermindering. Indien u dit akkoord zou aanvaarden, zou u enkel worden veroordeeld in het kader van georganiseerde misdaad. U wilde het risico op een nog hogere straf vermijden, dus u aanvaardde dit akkoord. Vervolgens werd u veroordeeld tot 74 maanden gevangenisstraf. Deze straf zat u achtereenvolgens uit in de gevangenis van La Picota en de gevangenis van Facatativa.

Na uw vrijlating uit de gevangenis was het voor u, omwille van de opgelopen veroordeling, niet langer mogelijk om opnieuw aan de slag te gaan bij de politie. Vervolgens ging u op zoek naar werk, maar deze zoektocht bleek gezien uw strafblad niet vanzelfsprekend. U kwam terecht bij H. en D., twee neven die u al lange tijd kende vanuit de wijk. Zij hadden enkele maanden eerder in 2019 een tradingbedrijfje opgestart en zochten nog investeerders. Samen met uw toenmalige vriendin investeerde u 4 miljoen Colombiaanse peso's (ongeveer 767 euro), hetgeen u met een winstmarge van ongeveer 15 tot 20 procent zou terugverdienen. Aanvankelijk liep alles gesmeerd en ontving u maandelijks ongeveer 600.000 Colombiaanse peso's (ongeveer 115 euro) vanwege D., die zich bezighield met de eigenlijke trading en de uitbetaling van de winsten. De zaken gingen goed en u bracht nog drie bijkomende investeerders aan, waaronder ene J.C.B., een handelaar uit Granada die u kende van vroeger. J.C. bleek geïnteresseerd en investeerde in januari 2020 10 miljoen Colombiaanse peso's (ongeveer 1.916 euro).

Eind juni 2021 verdween D. plots van de radar. Niemand kon hem nog bereiken, geen enkele oproep werd beantwoord en de beloofde geldsommen werden niet langer uitbetaald. Later zou blijken dat niet alles bij het tradingbedrijf, dat nooit officieel geregistreerd was geweest, volstrekt legaal verliep. De initieel geïnvesteerde bedragen bleken inmiddels op bevroren rekeningen in het Verenigd Koninkrijk te staan, de geldsommen werden als illegaal beschouwd. De investeerders bleven met lege handen achter, hetgeen beroering veroorzaakte.

Voor J.C. had het moeilijk met hetgeen er was gebeurd en wilde zijn initiële investeringssom van 10 miljoen Colombiaanse peso's recupereren. Aangezien u diegene was die J.C. bij D. en het tradingbedrijf had geïntroduceerd, kwam de man bij u verhaal halen. J.C. begon u onder druk te zetten en eiste van u zijn geld terug. U antwoordde hem telkens dat u hier niets mee te maken had, dat u zijn geld niet had en u het hem dus ook niet kon geven. J.C. begon u wekelijks op te bellen, steeds boemde hij door over het geld. In juli en augustus 2021 kwam een kwade J.C. tweemaal naar uw woning in de wijk La Reliquia, opnieuw om verhaal te komen halen. Hierna besloot u om van telefoonnummer te veranderen en te verhuizen naar een andere wijk in Villavicencio, Barrio San Jose, waar uw moeder een tweede woning bezat. J.C. gaf echter niet op en bleef u belagen, ook via uw vrienden- en kennissen netwerk. Op 27 december 2021 bevond u zich met H. in Acacias, toen jullie er J.C. tegenkwamen. J.C. was gewapend met een vuurwapen en stevende op u af, hij dreigde ermee u te vermoorden indien u hem zijn geld niet zou terugkeren. H. kon tussenkomen en een razende J.C. enigszins kalmeren, zodat u kon ontsnappen met een taxi. Hierna liet u zich weer oppikken door H. en reden jullie samen terug naar Villavicencio. J.C. liet de zaak echter nog steeds niet rusten en probeerde stevastom via personen die u kende te weten te komen waar u zich bevond. U besloot om Colombia te verlaten. In maart 2022 legde u klacht neer tegen J.C. bij La Fiscalía.

Op 26 april 2022 verliet u Colombia en reisde u met het vliegtuig via Amsterdam naar België, waar u de volgende dag arriveerde. Vervolgens deed u op 29 april 2022 een verzoek om internationale bescherming in België.

Bij terugkeer naar Colombia vreest u te zullen worden gedood door J.C. of door andere investeerders die in het verleden reeds bedreigingen ten aanzien van H. geuit hebben.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: uw paspoort, drie aangiftes bij La Fiscalia en gerechtelijke documenten betreffende uw veroordeling en vasthouding in 2015.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na het persoonlijk onderhoud door het Commissariaat-generaal (CGVS) wordt vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Uit het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat u vreest te zullen worden gedood door J.C., alsook dat hij uw familie iets zou aandoen, nadat de man u eerder alreeds zou hebben bedreigd in de nasleep van problemen die jullie kenden in verband met een informele tradingzaak (CGVS, p. 23). Er dient echter te worden vastgesteld dat u deze vrees doorheen uw verklaringen, die hieromtrent verscheidene merkwaardigheden vertonen, geheel niet aannemelijk kan maken. U bent er niet in geslaagd om aan te tonen dat J.C. u ooit werkelijk in het vizier zou hebben genomen of dat hij dit in de toekomst ooit zou pogen, waardoor het CGVS geen geloof kan toeschrijven aan het door u vooropgestelde asielrelaas en de vrees die u hieruit puurt.

Om te beginnen dient het CGVS op te werpen dat het, hoewel u uw blote beweringen hieromtrent niet weet te staven met enige betrouwbare documentatie, niet noodzakelijk betwist dat u ooit enigermate betrokken bent geweest in de informele tradingzaak van uw jeugdkennissen H.D. (CGVS, p. 13, p. 14-18). Evenmin wordt in deze tegengesproken dat er na verloop van tijd problemen zijn opgedoken ingevolge de enigszins dubieus te noemen activiteiten die in deze zaak werden uitgeoefend, dat bepaalde belanghebbenden investeringen verloren hebben zien gaan en dat de zaak hierna ophield te bestaan. Er dient echter te worden benadrukt dat louter het feit dat u deze zakelijke problemen hebt gekend, geen aanleiding kan geven tot internationale bescherming wat u betreft. De door u aangehaalde problemen met informele tradingzaak D., hoewel kwalijk te noemen, kunnen immers niet worden gekwalificeerd als afdoende zwaarwichtig om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming te worden beschouwd. Daarbij maakt u op geen enkel moment tijdens het persoonlijk onderhoud aannemelijk dat er wat u betreft in de toekomst ooit enige nood aan internationale bescherming bestaat omwille van hetgeen er in de periode juni, juli 2021 met de informele tradingzaak is misgelopen.

Er dienen echter wel gedegen twijfels te worden geplaatst bij uw beweringen omtrent de zogenaamde nasleep van de hoger genoemde problemen met D., met name uw verklaringen zijnde dat ene J.C., mede investeerder in de informele tradingzaak, u ooit werkelijk zou hebben geviseerd en u en uw familie in de toekomst mogelijks iets zou kunnen aandoen (CGVS, p. 14, p. 23). Dat J.C. het ooit werkelijk op u gemunt zou hebben, maakt u geheel niet aannemelijk en kan dan ook niet als geloofwaardig worden bestempeld. Daarbij dringt meteen de vaststelling zich op dat indien J.C. u werkelijk ooit zou hebben willen treffen, de man hiertoe in wezen reeds alle kansen zou hebben gehad, in casu quod non. Dat een persoon gedurende vele maanden, van juli 2021 tot uw vertrek uit Colombia in april 2022 en zelfs nog nadien, onophoudelijk zou zijn blijven lastigvallen met het oogmerk om u om het leven te brengen, maar hier dan vervolgens werkelijk op geen enkele manier in zou zijn geslaagd, kan bezwaarlijk overtuigen (CGVS p. 18, p. 22). J.C. zou bovendien tweemaal naar uw woning in La Reliquia zijn gekomen, maar deze vermeende bezoeken zouden beduidend weinig impact op uw persoonlijke integriteit hebben nagelaten (CGVS, p. 20). Nochtans zou uw zogenaamde belager in deze over de uitgelezen mogelijkheid hebben beschikt om u werkelijk te treffen. Nergens uit uw verklaringen mag echter blijken dat deze zogenaamde ontmoetingen tot meer zouden hebben geleid dan een woordenwisseling. Indien uw leven dus werkelijk gevaar zou lopen ingevolge de woede die J.C., een man in het bezit van minstens een wapen, na al die tijd nog in uw richting tentoon zou spreiden, mag het toch enige verbazing uitlokken dat de man u in wezen nooit werkelijk heeft weten raken.

Vanuit deze optiek is het door u geschetste zogenaamd gewapende incident met J.C. dat zich in Acacias zou hebben voorgedaan, weinig geloofwaardig te noemen. Dat de gewapende J.C. zich simpelweg zou hebben laten tegengehouden door H., is alreeds opmerkelijk te noemen indien hij u werkelijk zou hebben willen raken (CGVS, p. 20). Evenmin aannemelijk is het zogenoemde feit dat u er dan vervolgens in zou zijn geslaagd om op eenvoudige wijze met een taxi J.C. te ontvluchten. Ook het vermeende gegeven dat u in de nasleep van deze vermeende gewapende confrontatie en doodsb bedreiging in wezen amper echte voorzorgsmaatregelen voor uw veiligheid zou hebben genomen, doet behoorlijk de wenkbrauwen fronsen (CGVS, p. 21). In deze kan nog worden opgemerkt dat het enigszins merkwaardig kan worden genoemd dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) te kennen gaf dat u na de vermeende gewapende belaging van adres zou zijn veranderd, terwijl u later tijdens het persoonlijk onderhoud te kennen geeft dat u reeds maanden voordien was verhuisd (zie Vragenlijst CGVS bij DVZ, Vraag 5; CGVS, p. 5). Met deze incoherentie geconfronteerd, geeft u te kennen dat men u eerder bij DVZ misschien fout zou hebben begrepen (CGVS, p. 21). Het louter ontkennen van eerder gedane verklaringen kan de vastgestelde tegenstrijdigheid echter niet uitwissen en biedt dan ook weinig verschoning. Het gegeven dat u niet geheel consistent blijkt te zijn in uw opeenvolgende verklaringen omtrent de voorzorgsmaatregelen die u na het zogenaamde incident in Acacias zou hebben getroffen, relativeert verder de geloofwaardigheid ervan.

Daarenboven strookt ook het zogenaamde gegeven dat u na het vermeende gewapende incident in Acacias op 27 december 2021 J.C. werkelijk nooit meer persoonlijk zou hebben gezien en nooit meer persoonlijk iets van hem zou hebben gehoord of vernomen, niet met de door u geschetste gebeurtenissen in Acacias en de door u naar voren geschoven vrees voor vervolging (CGVS, p. 20, p. 22). Dat J.C. nadien nog steeds bij uw vrienden en kennissen naar u op zoek zou zijn gegaan, nog steeds zou zijn blijven aandringen voor onder andere uw adres en telefoonnummer, mag verbazing heten, daar u in wezen erg makkelijk terug te vinden was (zie tevens infra). Na uw vermeende ontsnapping uit Acacias op 27 december 2021 zou u immers gewoon weer zijn opgepikt door H., waarna jullie samen weer zouden zijn teruggekeerd naar Villavicencio (CGVS, p. 21). J.C. had u aldus op vrij eenvoudige wijze kunnen volgen en traceren mits hij werkelijk zijn pijlen op u zou hebben gericht. Andermaal dient te worden benadrukt dat indien J.C. u werkelijk zou hebben willen raken, uw vermeende belager hiertoe in wezen alle kansen heeft gehad. U bleef immers ook na het vermeende incident in Acacias in wezen makkelijk terug te vinden. Zo woonde u sinds juli 2021 tot het moment waarop u uw land verliet, onafgebroken in de woning van uw moeder in Barrio San Jose (CGVS, p. 5). U bleef ook zonder meer aan het werk en bent uw job in een zeevruchtenrestaurant blijven verderzetten tot halverwege maart 2022 (CGVS, p. 8). Ook op uw openbaar facebookprofiel valt weinig omzichtigheid op te merken (zie screenshots toegevoegd aan de blauwe farde van het administratief dossier). Zo postte u in de periode waarin u zogenaamd ernstige problemen zou hebben gekend met een man die u zou hebben willen doden, foto's van een samenzijn met uw familie en een openbare diploma-uitreiking. U leefde met andere woorden niet bepaald discreet. Dergelijk gedrag valt moeilijk in overeenstemming te brengen met het zogenaamde gegeven dat u diende te vrezen voor uw leven. Daarbij oogt het eveneens enigszins opmerkelijk dat u tijdens het persoonlijk onderhoud stellig verklaart dat enkel uw dichte familieleden op de hoogte zouden zijn van uw huidig verblijf in België en dat u hen uit veiligheid zou hebben opgedragen om deze informatie tevens niet zomaar met anderen te delen, daar u openbaar op facebook duidelijk via een foto laat blijken waar u zich net bevindt (CGVS, p. 6; zie screenshots toegevoegd aan de blauwe farde van het administratief dossier). Indien J.C. u werkelijk in het vizier zou hebben gehad en het werkelijk op u gemunt zou hebben gehad, dan zou uw zogenaamde vervolger aldus alle tijd, alle ruimte en alle kansen hebben gehad om u te treffen. Dat u gedurende al deze tijd in wezen zonder meer uw leven hebt kunnen verderzetten in uw vertrouwde omgeving, ondermijnt danig de geloofwaardigheid van de door u vooropgestelde vrees.

Daarbij dient te worden vastgesteld dat ook uw familie tot op heden nog steeds haar leven in en rond Villavicencio verderzet zonder meer (CGVS, p. 5, p. 10-11). Uw moeder en nichtje wonen nog steeds op het adres in Barrio San Jose en uw moeder begeeft zich als verhuurster op de huurmarkt. Uw dochter zet haar schoolcarrière voort en ook de moeder van uw dochter is naast haar werkactiviteiten weer aan het studeren geslagen. Ook uw zus en uw broer zijn aan het werk. Met uw familie gaat alles aldus in wezen goed, afgezien van het feit dat zij u missen in uw afwezigheid. J.C. zou aldus inmiddels ruimschoots de kans hebben gehad om uw familie, en dus daarmee u, in het vizier te nemen. Nooit zouden uw familieleden, ook niet diegenen waarbij u een tijdlang hebt ingewoond, echter ooit iets te maken hebben gekregen met J.C. (CGVS, p. 22). Nergens uit uw verklaringen mag blijken dat uw vermeende belager ooit enige problemen voor uw familieleden zou hebben veroorzaakt. Dat uw familie na uw vertrek uit Colombia aldus in wezen zonder meer haar leven kan verderzetten in dezelfde omgeving, doet eveneens afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u vooropgestelde asielrelaas. Er dient met andere woorden te worden besloten dat uw verklaringen omtrent de zogenaamde problemen die u in Colombia met J.C. zou hebben gekend, werkelijk niet als aannemelijk kunnen worden beschouwd.

Het geheel aan bovengenoemde elementen verhindert het CGVS om enig geloof te hechten aan het door u voorgewende asielrelaas en uw hieruit voortvloeiende vrees.

In de mate dat u bijkomend nog verwijst naar een vrees voor andere gedupeerde mede-investeerders in D., die alreeds bedreigingen naar uw vriend H. zouden hebben geuit, dient te worden aangestipt dat er wat u betreft werkelijk geen enkele indicaties voorhanden zijn dat u ooit in het vizier zou komen van deze personen (CGVS, p. 24). Nergens uit uw verklaringen mag immers blijken dat deze andere mede-investeerders zich na de problemen van D. ooit tot u zouden hebben gericht. Uw vrees lijkt in deze met andere woorden volstrekt hypothetisch te zijn. Daarbij dient te worden benadrukt dat een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging determinerend is om als vluchteling te worden erkend. Een loutere vermelding van een welbepaalde situatie van een andere persoon volstaat niet om aanspraak te kunnen maken op het verkrijgen van internationale bescherming. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond, in casu quod non.

Volledigheidshalve kan in deze nog worden toegevoegd dat wanneer u op het einde van het persoonlijk onderhoud wordt gevraagd of het voor u een mogelijkheid zou vormen om in een andere regio in Colombia te gaan wonen, i.e. steden zoals Bogotá, Medellín of Cali, u enkel te kennen geeft dat u daar niet over een familie- en kennissennetwerk beschikt (CGVS, p. 23). Dat enkel het ontbreken van een netwerk u ervan zou weerhouden om u elders in het land te vestigen, draagt verder bij tot de conclusie dat er wat u betreft werkelijk geen nood aan internationale bescherming kan worden vastgesteld. Indien u in uw land van herkomst werkelijk voor uw leven en dat van uw familieleden zou dienen te vrezen en het voor u werkelijk onmogelijk zou zijn om nog veilig naar Colombia terug te keren, kan immers moeilijk worden ingezien dat louter het gegeven dat u op andere plekken niemand kent, u zou tegenhouden om zich op desbetreffende plaatsen te vestigen. De hierboven genoemde vaststelling draagt met andere woorden bij tot de conclusie dat internationale bescherming wat u betreft niet gerechtvaardigd is.

Omwille van de hierboven opgesomde redenen, meent het CGVS dat u niet kunt aantonen dat er op dit ogenblik, wat u betreft, een actuele en gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of reëel risico op ernstige schade in zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat.

Uit dit alles blijkt dat het CGVS u niet kan erkennen als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet. U heeft gezien bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade in het geval u zou terugkeren naar Colombia.

De door u neergelegde bewijsstukken zijn niet bij machte een ander zicht op de bovenstaande appreciatie te werpen. Met betrekking tot uw paspoort dient het CGVS vooreerst op te werpen dat het uw identiteit en nationaliteit in wezen niet betwist. Wat betreft de aangiftes bij La Fiscalía dient het volgende te worden opgemerkt. Eerst en vooral dient te worden gesteld dat documenten enkel een ondersteunde werking genieten, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. De inhoud van deze aangiftes kan daarbij niet beschouwd worden als definitieve bewijsgrond voor de vooropgestelde vermeende gebeurtenissen, eenieder kan namelijk eender welke verklaring afleggen. Om enige bewijskracht aan een document te ontleen, dient het te worden ondersteund door geloofwaardige en plausibele verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. De aangiftes zijn met andere woorden niet in staat om de door u geschetste vrees enigszins te onderbouwen. De gerechtelijke documenten betreffende uw veroordeling en vasthouding in 2015 worden als niet relevant beschouwd in het kader van de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming. In deze kunnen dan ook de verdere aanvullingen die uw raadsman maakte bij het persoonlijk onderhoud d.d. 20 februari 2023, buiten beschouwing worden gelaten. Het gegeven dat u in het verleden in aanraking bent gekomen met de Colombiaanse justitie, een veroordeling hebt opgelopen en een hieruit volgende gevangenisstraf hebt uitgezeten, wordt in deze beslissing immers niet meegenomen wat betreft de beoordeling van de door u naar voren gebrachte asielmotieven.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of

persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd onder Uribe en Santos een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg gehad. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.

Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdaadgroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt. In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen.

Zowel uit de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Colombia" van september 2015, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/560011fc4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 22 september 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie.20220927.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt echter duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van een gewapend conflict tussen de rebellengroeperingen, de opvolgers van de paramilitaire groeperingen en de Colombiaanse autoriteiten dat zich concentreert op het **platteland** in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo en Valle del Cauca. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt bovendien voor een groot aantal intern ontheemden.

Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het

geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Colombia actueel geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

Verzoeker voert een schending aan van artikel 1, A van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij meent dat er sprake is van een beoordelingsfout.

Verzoeker stelt dat hij niet akkoord kan gaan met de motivering en de strekking van de bestreden beslissing.

Hij wijst erop dat de commissaris-generaal er niet aan twijfelt en het aldus niet ter discussie staat dat hij deelnam aan een informele *trading* zaak, dat hij de rol had om investeerders te vinden en dat dit alles eindigde met de vlucht van en oplichting door één van de medestichters. Volgens hem wordt ook impliciet aangenomen dat zijn jeugdvriend H. ook het slachtoffer is geworden van bedreigingen en hierdoor Colombia is ontvlucht. Hij wijst erop dat het lot van H. van belang is om het risico in zijn hoofd correct in te schatten. Het is volgens hem logisch dat de situatie van zijn vriend en medestichter H. een goede indicatie vormt van het risico dat hij zelf loopt. Hij meent aldus dat de motieven van de commissaris-generaal, waar geoordeeld wordt dat de situatie van H. geen verband houdt met zijn eigen situatie, niet kan worden gevolgd gezien de duidelijke band tussen beide oprichters.

Het is volgens hem weinig genuanceerd om te oordelen dat J.C. alle gelegenheid heeft gehad om hem schade toe te brengen nu het logisch is dat er een zekere evolutie zit in zijn handelen en dit zijn relaas juist geloofwaardig maakt. Dat hij kon ontsnappen is volgens hem evenmin ongeloofwaardig nu dit plaatsvond in een toenemende intensiteit van bedreigingen. Hij legt uit dat het waarschijnlijk niet de bedoeling was om onmiddellijk zijn wapen te gebruiken maar dat J.C. hem eerder op die manier wilde waarschuwen.

M.b.t. de door hem neergelegde klacht wijst hij erop dat de commissaris-generaal nagelaten heeft dit document te vertalen tijdens het persoonlijk onderhoud en daarnaast heeft nagelaten enig onderzoek dienaangaande uit te voeren. Het document werd volgens hem ten onrechte niet in overweging genomen, wat een schending uitmaakt van artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet.

Hij wijst erop dat hij expliciet heeft aangegeven dat zijn belager nog steeds probeert om contact op te nemen via vrienden en familie. Er kan dan ook niet worden gesteld dat zijn familie geen problemen heeft gekend.

M.b.t. de door hem neergelegde foto merkt hij op dat die weinig informatie biedt over de precieze locatie en dat daaruit niet kan worden afgeleid dat hij op dat moment in Europa was.

Ondergeschikt meent hij dat hem de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend.

3. Nieuwe stukken

3.1. Op 28 augustus 2023 maakt de commissaris-generaal een aanvullende nota over op grond van artikel 39/76 § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin gerefereerd wordt aan volgend nieuw stuk, waarvan de weblink wordt vermeld:

- UNHCR *International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia* van augustus 2023.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Verzoekers vluchtrelaas kan als volgt worden samengevat. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Colombia gedood te zullen worden door J.C. of door andere investeerders nadat hij betrokken is geweest in een informele *trading* zaak met zijn jeugdkennissen H. en D..

4.3.2. Middels de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeker de vluchtelingenstatus niet kan worden toegekend omwille van de volgende vaststellingen.

I) De zakelijke problemen die verzoeker heeft gekend met de informele tradingzaak D. kunnen geen aanleiding geven tot internationale bescherming omdat zij niet kunnen worden gekwalificeerd als afdoende zwaarwichtig

II) Er worden twijfels geplaatst bij verzoekers beweringen omtrent de zogenaamde nasleep van de problemen met D., met name dat ene J.C., mede investeerder in de informele tradingzaak, verzoeker ooit werkelijk zou hebben geviseerd en hem en zijn familie in de toekomst mogelijks iets zou kunnen aandoen omdat (i) indien J.C. verzoeker werkelijk ooit zou hebben willen treffen, de man hiertoe in wezen reeds alle kansen heeft gehad; (ii) de vermeende bezoeken beduidend weinig impact op verzoekers persoonlijke integriteit hebben nagelaten; (iii) het opmerkelijk is dat indien J.C. verzoeker werkelijk wilde raken met zijn wapen, hij zich simpelweg zou hebben laten tegenhouden door H. en verzoeker op eenvoudige wijze met een taxi is kunnen vluchten; (iv) verzoeker, ondanks de doodsb bedreiging, amper echte voorzorgsmaatregelen voor zijn veiligheid heeft genomen; (v) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt waar hij bij de DVZ stelt dat hij na de vermeende gewapende belaging van adres zou zijn veranderd, terwijl hij bij het CGVS verklaart dat hij reeds maanden voordien was verhuisd; (vi) verzoeker inconsistente verklaringen aflegt over wanneer hij J.C. nog voor het laatst heeft gezien of iets van hem heeft vernomen.

III) Dat verzoeker niet discreet leefde in een periode waarin hij bedreigd werd, strookt niet met de door hem geuite vrees omdat (i) verzoeker ook na de vermeende ontsnapping uit Acacias op 27 december 2021 gewoon weer werd opgepikt door H., waarna zij samen weer zouden zijn teruggekeerd naar Villavicencio; (ii) verzoeker ook na het vermeende incident in Acacias en sinds juli 2021 tot het moment waarop hij zijn land verliet, onafgebroken verbleef in de woning van zijn moeder in Barrio San Jose; (iii) hij zonder meer aan het werk bleef en hij zijn job in een zeevruchtenrestaurant is blijven verderzetten tot halverwege maart 2022; (iv) op zijn openbaar facebookprofiel weinig omzichtigheid valt op te merken daar a) hij in de periode waarin hij zogenaamd ernstige problemen heeft gekend met een man die hem zou hebben willen doden, foto's plaatst van een samenzijn met zijn familie en een openbare diploma-uitreiking; b) enerzijds verklaart dat enkel zijn dichte familieleden op de hoogte zouden zijn van zijn huidig verblijf in België en dat hij hen uit veiligheid zou hebben opgedragen om deze informatie tevens niet zomaar met anderen te delen, terwijl hij openbaar op facebook duidelijk via een foto laat blijken waar hij zich bevindt.

IV) Dat zijn familieleden na zijn vertrek uit Colombia in wezen zonder meer hun leven kunnen verderzetten in dezelfde omgeving, doet eveneens afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door hem vooropgestelde asielrelaas.

V) Verzoekers bijkomende vrees voor andere gedupeerde mede-investeerders in D. blijkt volstrekt hypothetisch te zijn.

VI) Indien verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk voor zijn leven en dat van zijn familieleden zou dienen te vrezen en het voor hem werkelijk onmogelijk zou zijn om nog veilig naar Colombia terug te keren, kan moeilijk worden ingezien dat louter het gegeven dat hij op andere plekken niemand kent, hem zou tegenhouden om zich op desbetreffende plaatsen te vestigen.

VII) De door verzoeker neergelegde bewijsstukken zijn niet bij machte een ander zicht te werpen op de bovenstaande appreciatie gelet op wat volgt: (i) m.b.t. zijn paspoort wordt opgeworpen dat zijn identiteit en nationaliteit in wezen niet betwist worden; (ii) de aangiftes bij La Fiscalia kunnen de geloofwaardigheid van zijn relaas niet herstellen en de inhoud ervan kan niet beschouwd worden als definitieve bewijsgrond voor de vooropgestelde vermeende gebeurtenissen, nu eenieder namelijk eender welke verklaring kan afleggen die niet ondersteund worden door geloofwaardige en plausibele verklaringen; (iii) de gerechtelijke documenten over een veroordeling en vasthouding in 2015 zijn niet relevant; (iv) de verdere aanvullingen die zijn raadsman maakte bij het persoonlijk onderhoud d.d. 20 februari 2023 kunnen buiten beschouwing worden gelaten daar het gegeven dat verzoeker in het verleden in aanraking is gekomen

met de Colombiaanse justitie, een veroordeling heeft opgelopen en een hieruit volgende gevangenisstraf heeft uitgezeten, in deze beslissing immers niet wordt meegenomen wat betreft de beoordeling van de door hem naar voren gebrachte asielmotieven.

4.3.3. Vooreerst stelt de Raad vast dat de door verzoeker aangehaalde vrees om vermoord te worden door J.C., omwille van zijn participatie in een tradingzaak, geen verband houdt met één van de vervolgingsgronden in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Uit zijn verklaringen blijkt duidelijk dat hij zich louter beroept op zakelijke problemen die hij zou hebben gekend omwille van een misgelopen investering in een wat achteraf is gebleken illegale praktijk. Waar verzoeker er in zijn verzoekschrift op wijst dat het niet ter discussie staat dat hij deelnam aan een informele *trading* zaak, dat hij de rol had om investeerders te vinden en dat de zaak eindigde met de vlucht van en oplichting door één van de medestichters, bevestigt hij in wezen dat zijn vlucht uit zijn herkomstland louter is ingegeven door persoonlijke zakelijke problemen.

Om als vluchteling erkend te worden is nochtans vereist dat een verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van ras, nationaliteit, religie, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. De Raad stelt vast dat de door verzoeker aangehaalde vrees geen verband houdt met één van de vijf vervolgingsgronden in de Vluchtelingendefinitie. Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat een verzoeker om de vluchtelingenstatus op grond van omstandigheden in zijn land van herkomst een gegronde vrees moet hebben voor 'dadens van vervolging' in de zin van artikel 9, leden 1 en 2, van richtlijn 2011/95, ten aanzien van zijn persoon door de in artikel 6 van die richtlijn bedoelde 'actoren van vervolging', waarbij er overeenkomstig artikel 9, lid 3, gelezen in het licht van overweging 29 van de richtlijn, een oorzakelijk verband moet bestaan tussen de dadens van vervolging of de afwezigheid van bescherming daartegen en ten minste één van de vijf gronden voor vervolging genoemd in artikel 10 van de richtlijn, waaronder "politieke overtuiging (zie naar analogie arrest van 5 september 2012, Y et Z, C-71/11 en C-99/11, EU:C:2012:518, punt 51)" (HvJ, C-280/21, *P.I. tegen Migracijos departamentas prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos*, 12 januari 2023, punt 24).

In hoofde van verzoeker kan niet kan worden aangenomen dat zijn vrees om vermoord te worden wegens een investeringszaak verband houdt met één van de vijf vervolgingsgronden in de vluchtelingendefinitie. Bijgevolg kan in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging vanwege de Colombiaanse overheid of vanwege de afwezigheid van bescherming door deze overheid in vluchtelingenrechtelijke zin worden aangenomen.

4.3.4. Vervolgens treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar geoordeeld wordt dat de voorgehouden problemen alleszins niet voldoende zwaarwichtig zijn om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Uit verzoekers verklaringen blijkt immers dat (i) J.C. in wezen alle kansen heeft gehad om verzoeker te treffen, doch dit klaarblijkelijk niet deed; (ii) dat de bezoeken van J.C. beduidend weinig impact hebben gehad op verzoekers persoonlijke integriteit nu het merkwaardig genoeg volgens zijn gezegden is gebleven bij telefonische oproepen, twee huisbezoeken waarbij J.C. zijn geld terugvroeg en één ongeloofwaardig bevonden incident waarbij J.C. verzoeker zou hebben bedreigd met een wapen, maar toch niet zou hebben geschoten om verzoeker vervolgens simpelweg te laten ontsnappen in een taxi (NPO, p. 19-21); (iii) verzoeker nooit echte voorzorgsmaatregelen voor zijn veiligheid heeft genomen, waar hij bij het CGVS voorhoudt dat hij van gsm nummer en van adres is veranderd (NPO, p. 21), terwijl hij eerder had aangegeven bij de DVZ dat hij al van adres was veranderd vooraleer J.C. hem met het wapen had bedreigd (NPO, p. 21); (iv) verzoeker zich alleszins niet verbergt zoals blijkt uit zijn sociale media, zijn onafgebroken verblijf in de woning van zijn moeder en zijn voortgezette werkzaamheden (NPO, p. 5 en 8) en (v) zijn familieleden na zijn vertrek in wezen hun leven kunnen verderzetten in dezelfde omgeving (NPO, p. 5). Verzoeker is op geen enkele wijze in staat de motieven dienaangaande in de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten: *"Er dienen echter wel gedegen twijfels te worden geplaatst bij uw beweringen omtrent de zogenaamde nasleep van de hoger genoemde problemen met D., met name uw verklaringen zijnde dat ene J.C., mede investeerder in de informele tradingzaak, u ooit werkelijk zou hebben geviseerd en u en uw familie in de toekomst mogelijks iets zou kunnen aandoen (CGVS, p. 14, p. 23). Dat J.C. het ooit werkelijk op u gemunt zou hebben, maakt u geheel niet aannemelijk en kan dan ook niet als geloofwaardig worden bestempeld. Daarbij dringt meteen de vaststelling zich op dat indien J.C. u werkelijk ooit zou hebben willen treffen, de man hiertoe in wezen reeds alle kansen zou hebben gehad, in casu quod non. Dat een persoon gedurende vele maanden, van juli 2021 tot uw vertrek uit Colombia in april 2022 en zelfs nog nadien, onophoudelijk zou zijn blijven lastigvallen met het oogmerk om u om het leven te brengen, maar hier dan vervolgens werkelijk op geen enkele manier in zou zijn geslaagd, kan bezwaarlijk overtuigen (CGVS p. 18, p. 22).*

J.C. zou bovendien tweemaal naar uw woning in La Reliquia zijn gekomen, maar deze vermeende bezoeken zouden beduidend weinig impact op uw persoonlijke integriteit hebben nagelaten (CGVS, p. 20). Nochtans zou uw zogenaamde belager in deze over de uitgelezen mogelijkheid hebben beschikt om u werkelijk te treffen. Nergens uit uw verklaringen mag echter blijken dat deze zogenaamde ontmoetingen tot meer zouden hebben geleid dan een woordenwisseling. Indien uw leven dus werkelijk gevaar zou lopen ingevolge de woede die J.C., een man in het bezit van minstens een wapen, na al die tijd nog in uw richting tentoon zou spreiden, mag het toch enige verbazing uitlokken dat de man u in wezen nooit werkelijk heeft weten raken.

Vanuit deze optiek is het door u geschetste zogenaamd gewapende incident met J.C. dat zich in Acacias zou hebben voorgedaan, weinig geloofwaardig te noemen. Dat de gewapende J.C. zich simpelweg zou hebben laten tegengehouden door H., is alreeds opmerkelijk te noemen indien hij u werkelijk zou hebben willen raken (CGVS, p. 20). Evenmin aannemelijk is het zogenoemde feit dat u er dan vervolgens in zou zijn geslaagd om op eenvoudige wijze met een taxi J.C. te ontvluchten. Ook het vermeende gegeven dat u in de nasleep van deze vermeende gewapende confrontatie en doodsbedreiging in wezen amper echte voorzorgsmaatregelen voor uw veiligheid zou hebben genomen, doet behoorlijk de wenkbrauwen fronsen (CGVS, p. 21). In deze kan nog worden opgemerkt dat het enigszins merkwaardig kan worden genoemd dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) te kennen gaf dat u na de vermeende gewapende belaging van adres zou zijn veranderd, terwijl u later tijdens het persoonlijk onderhoud te kennen geeft dat u reeds maanden voordien was verhuisd (zie Vragenlijst CGVS bij DVZ, Vraag 5; CGVS, p. 5). Met deze incoherentie geconfronteerd, geeft u te kennen dat men u eerder bij DVZ misschien fout zou hebben begrepen (CGVS, p. 21). Het louter ontkennen van eerder gedane verklaringen kan de vastgestelde tegenstrijdigheid echter niet uitwissen en biedt dan ook weinig verschoning. Het gegeven dat u niet geheel consistent blijkt te zijn in uw opeenvolgende verklaringen omtrent de voorzorgsmaatregelen die u na het zogenaamde incident in Acacias zou hebben getroffen, relativeert verder de geloofwaardigheid ervan.

Daarenboven strookt ook het zogenaamde gegeven dat u na het vermeende gewapende incident in Acacias op 27 december 2021 J.C. werkelijk nooit meer persoonlijk zou hebben gezien en nooit meer persoonlijk iets van hem zou hebben gehoord of vernomen, niet met de door u geschetste gebeurtenissen in Acacias en de door u naar voren geschoven vrees voor vervolging (CGVS, p. 20, p. 22). Dat J.C. nadien nog steeds bij uw vrienden en kennissen naar u op zoek zou zijn gegaan, nog steeds zou zijn blijven aandringen voor onder andere uw adres en telefoonnummer, mag verbazing heten, daar u in wezen erg makkelijk terug te vinden was (zie tevens infra). Na uw vermeende ontsnapping uit Acacias op 27 december 2021 zou u immers gewoon weer zijn opgepikt door H., waarna jullie samen weer zouden zijn teruggekeerd naar Villavicencio (CGVS, p. 21). J.C. had u aldus op vrij eenvoudige wijze kunnen volgen en traceren mits hij werkelijk zijn pijlen op u zou hebben gericht. Andermaal dient te worden benadrukt dat indien J.C. u werkelijk zou hebben willen raken, uw vermeende belager hiertoe in wezen alle kansen heeft gehad. U bleef immers ook na het vermeende incident in Acacias in wezen makkelijk terug te vinden. Zo woonde u sinds juli 2021 tot het moment waarop u uw land verliet, onafgebroken in de woning van uw moeder in Barrio San Jose (CGVS, p. 5). U bleef ook zonder meer aan het werk en bent uw job in een zeevruchtenrestaurant blijven verderzetten tot halverwege maart 2022 (CGVS, p. 8). Ook op uw openbaar facebookprofiel valt weinig omzichtigheid op te merken (zie screenshots toegevoegd aan de blauwe farde van het administratief dossier). Zo postte u in de periode waarin u zogenaamd ernstige problemen zou hebben gekend met een man die u zou hebben willen doden, foto's van een samenzijn met uw familie en een openbare diploma-uitreiking. U leefde met andere woorden niet bepaald discreet. Dergelijk gedrag valt moeilijk in overeenstemming te brengen met het zogenaamde gegeven dat u diende te vrezen voor uw leven. Daarbij oogt het eveneens enigszins opmerkelijk dat u tijdens het persoonlijk onderhoud stellig verklaart dat enkel uw dichte familieleden op de hoogte zouden zijn van uw huidig verblijf in België en dat u hen uit veiligheid zou hebben opgedragen om deze informatie tevens niet zomaar met anderen te delen, daar u openbaar op facebook duidelijk via een foto laat blijken waar u zich net bevindt (CGVS, p. 6; zie screenshots toegevoegd aan de blauwe farde van het administratief dossier). Indien J.C. u werkelijk in het vizier zou hebben gehad en het werkelijk op u gemunt zou hebben gehad, dan zou uw zogenaamde vervolger aldus alle tijd, alle ruimte en alle kansen hebben gehad om u te treffen. Dat u gedurende al deze tijd in wezen zonder meer uw leven hebt kunnen verderzetten in uw vertrouwde omgeving, ondermijnt danig de geloofwaardigheid van de door u vooropgestelde vrees.

Daarbij dient te worden vastgesteld dat ook uw familie tot op heden nog steeds haar leven in en rond Villavicencio verderzet zonder meer (CGVS, p. 5, p. 10-11). Uw moeder en nichtje wonen nog steeds op het adres in Barrio San Jose en uw moeder begeeft zich als verhuurster op de huurmarkt. Uw dochter zet haar schoolcarrière voort en ook de moeder van uw dochter is naast haar werkactiviteiten weer aan het studeren geslagen. Ook uw zus en uw broer zijn aan het werk. Met uw familie gaat alles aldus in wezen goed, afgezien van het feit dat zij u missen in uw afwezigheid. J.C. zou aldus inmiddels ruimschoots de kans hebben gehad om uw familie, en dus daarmee u, in het vizier te nemen. Nooit zouden uw familieleden, ook niet diegenen waarbij u een tijdlang hebt ingewoond, echter ooit iets te maken hebben

gekregen met J.C. (CGVS, p. 22). Nergens uit uw verklaringen mag blijken dat uw vermeende belager ooit enige problemen voor uw familieleden zou hebben veroorzaakt. Dat uw familie na uw vertrek uit Colombia aldus in wezen zonder meer haar leven kan verderzetten in dezelfde omgeving, doet eveneens afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u vooropgestelde asielrelaas. Er dient met andere woorden te worden besloten dat uw verklaringen omtrent de zogenaamde problemen die u in Colombia met J.C. zou hebben gekend, werkelijk niet als aannemelijk kunnen worden beschouwd.

Het geheel aan bovengenoemde elementen verhindert het CGVS om enig geloof te hechten aan het door u voorgewende asielrelaas en uw hieruit voortvloeiende vrees.”

Waar hij in zijn verzoekschrift van oordeel is dat het weinig genuanceerd is om te oordelen dat J.C. alle gelegenheid heeft gehad om hem schade toe te brengen en het evenmin onlogisch is dat hij is kunnen ontsnappen, beperkt hij zich tot het uiten van enkele bedenkingen bij de motieven van de commissaris-generaal, maar doet hij geen enkele concrete poging om deze te weerleggen of te ontcrachten. Verzoeker beperkt zich tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal. Door er louter op te wijzen dat hij het niet eens is met de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal zoals weergegeven *supra*, werpt hij geen ander licht op de beoordeling van zijn vluchtrelaas.

4.3.5. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat het feit dat zijn jeugdvriend H. uit Colombia is gevlucht een goede indicatie vormt voor het risico dat hij zelf loopt, dient te worden vastgesteld dat naast het feit dat verzoekers vermeende problemen geen verband houden met de criteria voorzien in het Vluchtelingenverdrag en zij onvoldoende zwaarwichtig zijn om in aanmerking te komen voor internationale bescherming, zij bovendien geenszins geloofwaardig worden bevonden, waardoor aan zijn verklaring omtrent de vlucht van zijn jeugdvriend evenmin enige bewijswaarde kan worden gehecht. Nog daargelaten de vraag naar de geloofwaardigheid van het gegeven dat verzoekers vriend uit Colombia is gevlucht, kan louter uit een vlucht van een jeugdvriend geen gevolgtrekkingen worden getrokken m.b.t. verzoekers persoonlijke situatie. Dat zijn vriend zijn land zou zijn ontvlucht betekent geenszins dat deze vlucht is ingegeven door dezelfde problemen die verzoeker beweert te kennen. Dergelijke vlucht kan immers het gevolg zijn van verschillende factoren die vreemd zijn aan de persoon van verzoeker. Verzoeker maakt allerminst aannemelijk dat hij, wegens de vlucht van zijn vriend, persoonlijk geïmponeerd wordt of een risico zal lopen op ernstige schade bij terugkeer naar Colombia. De volgende motieven zijn pertinent en draagkrachtig en worden door verzoeker niet weerlegd: *“In de mate dat u bijkomend nog verwijst naar een vrees voor andere gedupeerde mede-investeerders in D., die alreeds bedreigingen naar uw vriend H. zouden hebben geuit, dient te worden aangestipt dat er wat u betreft werkelijk geen enkele indicaties voorhanden zijn dat u ooit in het vizier zou komen van deze personen (CGVS, p. 24). Nergens uit uw verklaringen mag immers blijken dat deze andere mede-investeerders zich na de problemen van D. ooit tot u zouden hebben gericht. Uw vrees lijkt in deze met andere woorden volstrekt hypothetisch te zijn. Daarbij dient te worden benadrukt dat een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging determinerend is om als vluchteling te worden erkend. Een loutere vermelding van een welbepaalde situatie van een andere persoon volstaat niet om aanspraak te kunnen maken op het verkrijgen van internationale bescherming. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond, in casu quod non.”*

4.3.6. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker melding heeft gemaakt van een klacht die zowel hijzelf als zijn neef D. hadden ingediend tegen J.C.. Hij maakte documenten over en legde uit dat de klachten bij La Fiscalia dateren van 16 maart 2022 (NPO, p. 12 en 22; AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 2 aangifte La Fiscalia). De door verzoeker neergelegde klachten zijn echter louter opgesteld op basis van verzoekers eigen verklaringen en de verklaringen van D.. Er wordt nergens melding gemaakt van vaststellingen of onderzoeksdaten die werden verricht door politie of justitie. Dit wordt nog bevestigd doordat verzoeker verklaarde dat La Fiscalia hem een keer gebeld had om te vragen of hij nog was lastiggevallen door J.C. en dat het onderzoek nog steeds loopt (NPO, p. 22). Enkel op basis van die klachten kan niet worden geverifieerd of de beweerde feiten – zoals voorgesteld door verzoeker – zich werkelijk hebben voorgedaan. Verzoeker brengt verder geen documenten bij met betrekking tot het verloop van deze klachten of het resultaat ervan, noch enige andere informatie over de verdere opvolging. Aldus zijn er geen aanwijzingen dat de klachten inhoudelijk werden onderzocht en op objectieve wijze bevestigd door de instantie die ze noteerde. Gelet op het gebrek aan enige objectivering, kan aan deze aangiftes, die niet meer bevatten dan de eigen verklaringen van verzoeker, slechts een zeer geringe bewijswaarde worden toegekend, waardoor het niet van die aard is de hoger gedane vaststellingen en de motieven zoals eergegeven in de bestreden beslissing, te weerleggen.

4.3.7. Dat uit verzoekers activiteiten op zijn facebookprofiel, dat overigens openbaar is, niet kan worden afgeleid dat hij een verborgen bestaan lijdt om te ontkomen aan zijn belager, is losgezien van het feit dat dit wel degelijk een pertinente vaststelling betreft van de commissaris-generaal, een niet determinerend motief, waardoor een kritiek hierop niet kan leiden tot andere vaststellingen dan zoals *supra* uiteengezet.

4.3.8. Het geheel aan documenten en verzoekers verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, oordeelt de Raad dat er in hoofde van verzoeker geen elementen aanwezig zijn die wijzen op een risico op vervolging of op ernstige schade.

4.3.9. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

4.3.10. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet

4.4.1. De commissaris-generaal analyseert de veiligheidssituatie in Colombia middels zijn aanvullende nota van 28 augustus 2023 als volgt: *“Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd onder Uribe en Santos een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg gehad. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.*

Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdaadgroepen.

Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt. In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen.

Zowel uit de “UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia” van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 22 september 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie.20220927.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt echter duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn.

Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van een gewapend conflict tussen de rebellengroeperingen, de opvolgers van de paramilitaire groeperingen en de Colombiaanse autoriteiten dat zich concentreert op het platteland in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo en Valle del Cauca. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van

de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt bovendien voor een groot aantal intern ontheemden.

Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviseerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Colombia actueel geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

De Raad stelt vast dat verzoeker geen enkele informatie bijbrengt die een ander licht kan werpen op voormelde analyse, die steun vindt in de meest recente landeninformatie die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Colombia een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

4.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

4.6. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

4.7. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend drieëntwintig door:

I. FLORIO,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT	I. FLORIO
---------------------	-----------